imprimé sur www.torah-box.com/torah-pdf

לרבי אליעזר. דמכשר בבדיקה שביעי עם הראשון: מהו. דלרבי יהושע ודאי אין להם אלא שמיני בלבד דאף ע"ג דמליה מבדיקה ומונה ימים הבדוקין אפילו בסיוגין הני מילי בראשון ושביעי דחזו לאיטבורסי לחד מינה אבל שמיני לאו מסדר ספירת הראשון הוא ולא מצטרף ור' עקיבא נמי אין לו אלא שמיני בלבד שמא רואה בימים ומכתן ואילך ברך לספור שבה אלא לרבי אליעזר מי מחזקינן כל ז' בטהרה משום בדיקת ראשון דהוו תחלתן בטהרה או לא: היא היא. טהורין: לאו רבי אליעזר ורבי יהושע. דאע"ג דפליגי עליה דרבי עקיבא בראשון ושביעי הכא מודו: לא רבי יהושע ורבי עקיבא. כדפריטים אבל לרבי אליעזר הואיל ותחלתן בטהרה מחזקינן לטולהו בטהרה: ככותאי אמרה לשמעתיה. בפרק בנות כותים (לעיל דף נ.): דלא בדקה עד שביעי. דלא הוי תחילת ימי ספירה בטהרה דלא בדקה בראשון משהפרישה בכין השמשות של שלישי לזבה שראתה בו ביום עד ז' לספירה ותרי קולי אשמועי' רב בספירה: התם. דאמר רב לעיל דמטהר רבי אליעזר בבודק ראשון ושמיני אשמועינן תחלתן אע"פ שאין סופן: והכא אשמועינן סופן אע"פ שאין תחלתן. דמשום בדיקת ז' מחזקינן כל שבה לפניו בטהרה הואיל ופסקה בשליש. ומיהו הפרשה בטהרה בעינן דמשהוחזק מעין פתוח ליכא לאחזוקי בטהרה עד שבדוק ותמצא שפסק כדאמרינן בתחלת' [פח.] דהפרשה בטהרה בעינן: איני. לרב פריך דלא בעי ספורין (ב)ובודקין ודאי וקיימא לן בהמפלגת (לעיל דף כט:): דשבוע קמא בלילותא מטבילין לה כל לילא דילמא השתא שלמו שבעה של טומאת זכר ביממא לא מטבילין לה לספוקה ביולדת בזוב ולמימר בכל יומא היום כלין ז' נקיים שאחר טומאת לידה ומשום הכי לא מטבילין לה דלא נמי מתרמי האידנא ז' של נקיים משום דטבילה בזמנה מצוה ודבה ויולדת בטבילתן בלילה חבה בטבילה ביום לא הוא ספירה הואיל ולא ספרה בפניו עד שתשב בפניו שבוע טהור: יום אחד טמא ראיתי. ולאיי יודע אימתי ואפילו היום י"ל זהו ואינה יודעת אם יום ראיתה בימי נדה אם בימי זבה מטבילין אותה משום טבילה בזמנה מצוה: תשע טבילות ז' לנדה ותרתי לזיבה. וכגון דאתאי לקמן ביממא ומטבילין אותה הלילה שמא נדה היא והלילה כלו ז' ימי נדה וכן בגיל יום ז' וכן כל גיל שבוע זה וטפי לא מיכא לספוקי ותרתי לזבה בימא לקמן מטבילין לה דלמא אתמול מזאי וימי זבה הוו והואי שומרת יום כנגד יום ולמחר נמי טבלה דילמא ביומא דאתאי לקמן הוא דמזאי וטפי ליכא לספוקי. אבל אתיא לקמן בגיליא מיכא י' טבילות מ' לנדה וב' לזבה דהוה ליליא גופיה מיכא לספוקי השתא זמן טבילתה וכן כל לילות שבוע זה ולמולאי שביעי נמי טבלה משום דילמא בגיליא דאתאי קמן מזאי והשתא הואי זמן טבילה. והאי דלא קא תני י' טבילות משום מילתא דלא פסיקא היא דהא כי אתיא ביממא אלא ט' אבל ט' פסיקא ליה דבגיר מהכי ליכא והכי מוקי לקמן: מאי עבידתייהו. אם נתתה ביום או בלילה ואומרת בין השמשות טמאה ראיתי אין כאן טבילה יתירתא דהא כי אמרה נמי יום טמא ראיתי ואיני יודע ממי אם מימי נדה ואם מימי זבה מספקי ליה דילמא האידנא ביום שבאת לפניו חזאי: תמני לנדה. כגון נתת לפניו בין השמשות של ערב שבת טובלת מיד בלילי שבת שמא השתא זמן טבילתה וכן כל שבוע זה ולילי שבת הבאה שמא בין השמשות שבאת לפניו ראתה ולילה היא ומשכה ז' ימי נדה עד עכשיו ולפי שיום שבת היה אתלת נדתה הרי מ' טבילות לנדה ואתלת לזבה דמטבילין לה בין השמשות דאתאי לקמן דילמא בין השמשות דאתמול חזאי ומיום ה' בשבת יום ה' וטובלת בין השמשות עד שלא תחשך דשמא עדיין יום הוא ולאו לטבילת זוב ולמחר בשבת נמי טבלה שמא בין השמשות דאתמול כשבאת לפניו ראתה ומיום שני היה והיום טובלת ליום כנגד יום ובאתה בשבת נמי טבלה משום פסק ההוא בין השמשות גופיה שמא לילה הוא כשראתה ובאת לפניו ובכלי יום השבת הוי ראשון וא' בשבת הוי שימור וטבלה: האי דינא דלא דייני בגלחי. דין זה שאינו דין היו דנין באומו מקום: לירעי חד יומא. כל בהמות העיר: אזל יתמא. שלא היה לו שור וכפלוהו לרעות בהמותיהן ב' ימים: נכסינהו. שחנון: כמה ראיתי. אם א' אם ג': שב לנדה. נתתה בשבת טובלת למולאי שבת שמא נאחד בשבת ראתה תחלה וכן עד לילי שבת הבאה ולילי שבת בכלל שמא בשבת שבאת לפניו ראתה ואותו היום לבד ראתה: ותמני

לרבי אליעזר מדו תחלתן וסופן בעינן והכא תחלתן איכא סופן ליכא או דילמא תחלתן אף על גב שאין סופן אמר רב "היא היא תחלתן אע"פ שאין סופן ורבי חנינא אמר תחלתן וסופן בעינן הכא תחלתן איכא סופן ליכא מיתיבי ושוין בזב ובזבה שבדקו עצמן יום ראשון ויום שמיני ומצאו טהור שאין להם אלא שמיני בלבד מאן שוין לאו רבי אליעזר ורבי יהושע לא ר' יהושע ור' עקיבא אמר רב ששת אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב נדה שהפרישה בטהרה בשלישי שלה סופרתו למנין ז' נקיים אמר ליה רב ששת לרב ירמיה בר אבא רב ככותאי אמרה לשמעתיה דאמרי יום שפוסקת בו סופרתו למנין ז' כי קאמר רב לבר משלישי בר משלישי פשיטא לא צריכא כגון דלא בדקה עד שביעי ואשמעינן התם תחלתן אע"פ שאין סופן והכא לכ"ל סופן אע"פ שאין תחלתן דמהו דתימא תחלתן אף על פי שאין סופן הוא דאמרינן דאוקמינהו אחזקיהו אבל סופן אע"פ שאין תחלתן לא קמ"ל איני והא *כי אתא רבין אמר מתיב ר' יוסי ברבי חנינא טועה ולא ידענא מאי תיובתיה (ה)דקי"ל שבוע קמא דאתיא לקמן בלילותא מטבלינן לה ביממא לא מטבלינן לה ואי ס"ד לא בעינן ספורין לפניו ביממא נמי נטבלינה דילמא יולדת זכר בזוב היא ועברה לה ספורין אלא לאו שמע מינה בעינן ספורין בפניו ולאו מי אוקימנא *כר"ע דאמר בעינן ספורין לפניו ומנא תימרא דלרבנן לא בעינן ספורין לפניו *דתנן טעה שאמרה יום אחד טמא ראיתי מטבילין אותה ט' טבילות ז' לנדה ותרי לזיבה בין השמשות טמא ראיתי מטבילין אותה י"א טבילות י"א מאי עבידתייהו אמר רב. ירמיה מדפתי כגון שבאת לפנינו בין השמשות והויין תמני לנדה ותלת לזיבה לא ראיתי כל עיקר מטבילין אותה ט"ו טבילות אמר רבא האי דינא דלא דינא דייני בגלחי *דאית ליה תורא לירעי חד יומא דלית ליה תורא לירעי תרי יומי אתרמי להו יתמא בר ארמלתא יהבי ליה תורי אול נכסינהו אמר להו *דאית ליה תורא לשקול חד משכא דלית ליה תורא לשקול תרי משכי אמרי ליה מאי האי דקאמרת אמר להו סוף דינא כתחלת דינא תחלת דינא לאו מאן דלית ליה עדיף סוף דינא נמי מאן דלית ליה עדיף הכא נמי ומה היכא דאמרה ראיתי סגי לה אי בתשע טבילות אי בי"א טבילות היכא דקאמרה איהי לא ראיתי בעיא חמש עשרה טבילות אלא אימא הכי ראיתי ואיני יודע כמה ראיתי אי בימי נדה ראיתי או ביבי זיבה ראיתי מטבילין אותה ט"ו טבילות אתאי קמן ביממא יהבינן לה שב לנדה

ותמני

קמ"ל סופן אע"פ שאין תחלתן. ואם תאמר (ת"כ) לרב כל זבה צריכה הפרשה ביום שפוסקת בו כמו נדה ותאמר קמאי במתאי שבדקה עצמה יום ראשון הא כבר בדקה עצמה מתחמול והפרישה בטהרה ולא היא אומר דלא בעינן הפרשה ביום ג' הוה ניחא ו"ל דליכא למידק הכי דאפי' לא סגי בהפרשה שלישי לרבי אליעזר לא סגי דלא תני שבדקה ביום ראשון משום פלוגתא דרבי יהושע ורבי עקיבא כמו ראשון ושמיני דקאמר רב לרבי אליעזר היא היא ולא תני במתאי אע"ג דלר' אליעזר הוי רבותא אפי' לא בעינן הפרשה מיתני ליה מו פלוגתא דר' יהושע ור' עקיבא: **שבעה** לנדה ושנים לזבה. מכאן אין יכול לדקדק דלא בעינן ספורים בפניו מדמוכלא אע"פ שלא הפסיקה בטהרה ולא בדקה נמי בתחלת ספורים דאע"ג דלא בעינן ספורים בפניו בזבה קטנה בזבה גדולה בעינן ושוב דסוף סוף סגי לה במה שבדקה ביום הספירה ומצאה טהורה דאי אין בדיקת סוף היום עולה לספירה לא היה תקנה לבעלת ישראל אלא אם כן יבדקו בעליית עמוד השחר דספירת לילה אינה ספירה:

מה

נו א ב ג ד מיי' פ"ו מהל' מאכלות אסורות הלכה ט' סמ"ג עשה ס"ל כב עוש"ע יו"ד סי' קט סעיף ד:

מוסף רש"י

מתיב ר' יוסי ברבי חנינא. מדר' יהושע בן לוי מתני' מדמ"ר דמייתי בפסח טועה, שלא יעשה פיחתי ילדה, ופסח (לעיל כט.) קתני לה וקאמר רבין לא ידענא מאי מיובתא דר' יוסי, דלאו מיובתא היא, ופסח מפרש טעמא (לעיל יח:).

דאית ליה תורא לירעי חד יומא. כך היה מנהגם, מי שהיה לו שור אחד רועה כל בהמות העיר יום אחד, ומי שאין לו בהמה מגבלין עליו לרעות כ' ימים (סנהדרין קט: בתוס' קדוש).

אמר להו. יתמי למרי דבורא דאיתי ליה כו' (שם).

תוספי הרא"ש

באותה בריקה דקרים המנחה: רב אמר היא היא תחלתן אע"פ שאין סופן. והאי דקתני במתניתין ביום השביעי משום ר' יהושע נקטיה: הכא קפ"ל סופן אע"פ שאין תחלתן. והאי דנקט מתניתין יום ראשון משום ר' יהושע ור' עקיבא נקטיה: איני והא כי אתא רבין כו'. אע"ג דאליביה דר' אליעזר קאמר מ"מ פריך ליה דלא אשכחן תנא דס"ל סופן אע"פ שאין תחלתן הלכך לא מיבעיא ליה לפרושי דברי ר' אליעזר הכי: ואי ס"ד לא בעינן ספורי' לפניו ביממא ליסבלה. ואי משום דבעינן הפסקה בשלישי כדקאמר רבא לעיל נדה שהפרישה בטהרה בשלישי שלה אלמא בלא הפרשה אינה יכולה לספור. ותיובתא בעלמא היא ומורבנן אינה נמנעת בשביל זה סלמבול בין שבבילה בזבה מצוה ואפילו בעיא הפסקה מן התורה מיבעיא רשמא הפסקה ולאו ארעתה כיון דבאיזה יום שהפסקה מועלת הפסקתה אבל אין לחוש ולומר שמא בדקה ביום ראשון של ספירה ואיכא תחלתן וסופן שבאתה שעתה שבדקה לפניו יום קביעי של יום זה: לאו מי אוקימנא כר' עקיבא. משמע דר' חנינא לא מיבעיי ליה לאוקמי כר' עקיבא דאתיא שפיר כר' אליעזר. מתוך כך נראה דהלכה כרב דסופן אע"פ שאין תחלתן. דסגיין דסוף הפסלת כותחיה וכ"ש בתחלתן דאע"פ שאין סופן. מיהו יש לדחות דר' חנינא נמי לא סתומא כר' אליעזר דכיון דלא בעינן ספורי' לפניו בכל הימים א"כ חומרא בעלמא היא דבעי סופן ותחלתן ולאו מראוריתא הלכך מסבלינן לה משום מבילה בזמנה מצוה. וכי פריך הכא ליבב הוה מצי לאקשויי. ולשמעך היכי מצי מוקמת לה בשום ענין כר' אליעזר ולישנא משמע כן דקאמר לאו מי אוקימנא כר' עקיבא משמע אפי' ליתא לדרב: ד' לנדה ותרי לזבה. מכאן אינו יכול לדקדק דלא בעינן ספורים לפניו דהשבינן לתך יום ספירה אע"פ שלא הפסיקה בטהרה אתמול בתחלת יום הספירה משום שאין לחוש מה שלא הפסיקה בטהרה כיון שיום הספירה בדקה ומצאה טמא טהור. א"נ אפי' לא בעינן ספורים לפניו לנטרי נגי שומרת יום

הגהות הב"ח

(ה) גמ' וקיימא לן בטוע קמא: (ב) רש"י ד"ס אינו וכו' וכחזקין ודלא הכ"ל ואח"כ פ"ס וקיימא לן וכו' אבר פס"ד ואח"כ פ"ס ביממי לא וכו' אל נקיים וכוס בעיא מבילה כו' משום דמבילה בזמנה מצוה דנדה ויולדת וכו' ולא ספרתן בפניו:

לעיל כט. [יח:]

[לעיל ג.]

[ל"ל דתנינא]

[סנהדרין קט.] שם

לעניין שבת גדולה אפשר דבעינן ספורים לפניו כגון שבאת לפניו בין השמשות. והא דקתני בין השמשות אם ה' ראיתי ח"מ באתה לפניו בין השמשות ואמרה מטמא ראיתי אבל לא אמרה שהראיה דחתה בין השמשות: הגב

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com